

Sygnatura akt VI Ka 495/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **24 listopada 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Prażmowski (spr.)

Sędziowie SSO Ewa Trzeja-Wagner

SSO Andrzej Ziębiński

Protokolant Agata Lipke

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2014 r.

przy udziale Krystyny Marchewki

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

sprawy **1. S. K. (1)** ur. (...)

w T., syna A. i B.

oskarżonego z art. 278§2 kk, art. 293§1 kk w zw. z art. 291§1 kk, art. 270§1 kk i art. 115§3 ustawy z dn. 4.02.1994r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych w zw. z art. 11§2 kk

2. K. P. ur. (...) w R.,

syna J. i I.

oskarżonego z art. 278§2 kk, art. 293§1 kk w zw. z art. 291§1 kk, art. 270§1 kk i art. 266§1 kk i art. 115§3 ustawy z dn. 4.02.1994r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych w zw. z art. 11§2 kk

3. H. T. ur. (...)

w M., syna F. i H.

oskarżonego z art. 293§1 kk w zw. z art. 291§1 kk

4. K. K. ur. (...) w T.,

syna F. i J.

oskarżonego z art. 293§1 kk w zw. z art. 291§1 kk, art. 270§1 kk i art. 266§1 kk i art. 115§3 ustawy z dn. 4.02.1994r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych w zw. z art. 11§2 kk

5. M. M. ur. (...) w P.,

syna A. i E.

oskarżonego z art. 293§1 kk w zw. z art. 291§1 kk, art. 270§1 kk i art. 266§1 kk i art. 115§3 ustawy z dn. 4.02.1994r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych w zw. z art. 11§2 kk

6. M. K. ur. (...) w O.,

syna J. i E.

oskarżonego z art. 278§2 kk, art. 293§1 kk w zw. z art. 291§1 kk, art. 270§1 kk i art. 115§3 ustawy z dn. 4.02.1994r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych w zw. z art. 11§2 kk

7. A. F. ur. (...) w M.,

syna P. i G.

oskarżonego z art. 278§2 kk, art. 293§1 kk w zw. z art. 291§1 kk, art. 270§1 kk i art. 115§3 ustawy z dn. 4.02.1994r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych w zw. z art. 11§2 kk

8. S. N. ur. (...) w T.,

syna M. i B.

oskarżonego z art. 278§2 kk, art. 293§1 kk w zw. z art. 291§1 kk

9. K. J. ur. (...) w B.,

syna J. i E.

oskarżonego z art. 278§2 kk, art. 293§1 kk w zw. z art. 291§1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżyciela publicznego, obrońcę oskarżonych S. K. (1), K. P., H. T., K. K., M. K., A. F., S. N., K. J.

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 25 kwietnia 2013 r. sygnatura akt IX K 1481/10

na mocy art. 437 kpk i art. 438 kpk

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach, wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2013 r., w sprawie o sygnaturze akt IX K 1481/10, orzekł w sprawie oskarżonych S. K. (2), K. P., H. T., K. K., M. M., M. K., A. F., S. N., K. J..

Wyrok ten zaskarżony został w części w której przypisano winę oskarżonym przez obrońcę oskarżonych S. K. (2), K. P., H. T., K. K., M. K., A. F., S. N., K. J., która zarzuciła wyrokowi:

1. naruszenie przepisów postępowania, a to art. 5 § 2 k.p.k. które miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku, przez rozstrzygnięcie na niekorzyść oskarżonego z naruszeniem zasady in dubio pro reo, podczas gdy w sprawie brak jest wystarczających dowodów pozwalających na przypisanie oskarżonym popełnienia czynu zabronionego z art. 278 § 2 k.k., a powstałe w toku sprawy wątpliwości winny być zostać rozstrzygnięte na korzyść oskarżonych;

2. naruszenie przepisów postępowania, a to art. 7 k.p.k., które miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku, przez dokonanie dowolnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego;

3. naruszenie art. 17 § 1 pkt. 6 k.p.k. przez jego niezastosowanie i nie umorzenie postępowania pomimo przedawnienia karalności;

4. naruszenie art. 119 k.w. przez jego niezastosowanie podczas, gdy czyn zarzucany oskarżonym może stanowić jedynie wykroczenie jako, iż materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy wskazuje, że wartość przedmiotowych oprogramowań wynosić mogła maksymalnie mniej niż 420,00 zł;

5. naruszenie art. 45 § 1 k.w. przez jego niezastosowanie podczas, gdy postępowanie winno być umorzone jako, iż karalność wykroczenia z mi. 119 k.w. ustala z upływem 2 lat od popełnienia czynu.

Z ostrożności procesowej zaskarżonemu wyrokowi obrońca oskarżonych zarzuciła również:

1. naruszenie art. 278 § 2 k.k. przez jego zastosowanie podczas, gdy nie udowodniono, iż oskarżeni umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, bezprawnie i świadomie uzyskali cudze programy komputerowe, a zatem czyny oskarżonych nie wypełniają znamion czynu zabronionego określonego w tym przepisie;

2. naruszenie przepisów postępowania, a to art. 424 § 1 k.p.k., które miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku, przez nie sporządzenie pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku, co skutkuje niemożnością merytorycznej kontroli zaskarżonego wyroku przez Sąd II Instancji;

3. naruszenie przepisów postępowania, a to art. 423 § 2 k.p.k. w związku z art. 6 k.p.k., które miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku, przez nie doręczenie uzasadnienia wyroku, co ograniczyło prawo oskarżonych do obrony.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca wniosła o:

- uchylenie wyroku w zaskarżonym zakresie i umorzenie postępowania w niniejszej sprawie;
- na wypadek nieuwzględnienia powyższego wniosku - o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie i uniewinnienie oskarżonych od zarzucanych im czynów,
- na wypadek nieuwzględnienia powyższych wniosków o uchylenie wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Wyrok został zaskarżony również w części w której uniewinniono oskarżonych przez oskarżyciela publicznego, który zarzucił wyrokowi:

I. rażąco obrazę przepisów postępowania, a to art. 423 § 1 i 3 k.p.k. oraz art. 424 § 1 k.p.k., mającą istotny wpływ na treść orzeczenia polegającą na niesporządzeniu i niedoręczeniu prokuratorowi uzasadnienia wyroku, pomimo złożonego wniosku, co skutkuje niemożnością merytorycznej kontroli wyroku i ustalenia jakie fakty Sąd uznał za udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach oraz jakie okoliczności stanowiły podstawę faktyczną dokonanego rozstrzygnięcia, podczas gdy

sentencja wyroku w znacznej części pozostaje w sprzeczności z ustaleniami dokonanymi w toku postępowania przygotowawczego, które zdaniem oskarżyciela publicznego zostały potwierdzone w postępowaniu przed sądem I instancji;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, a polegający na:

- nieprawidłowym uznaniu, że S. K. (1) nie uzyskał oraz nie zainstalował bez zgody osoby uprawnionej, programy komputerowe M.(...)(dwukrotnie), M. (...), I. (...), I. (...), A. (...), W. (...), N. (...) A. (...) A. (...), które to ustalenia sugeruje treść wydanego wyroku albowiem determinowały one odpowiedzialność oskarżonego za czyn z art. 278 § 2 k.k. podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosków przeciwnych, co miało wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia;

- nieprawidłowym uznaniu, że S. K. (1) będąc zatrudnionym na stanowisku konstruktora obudów w Fabryce (...) S.A. w T., nie działał wbrew przyjętemu na siebie zobowiązaniu i nie naruszył cudzych majątkowych praw ten sposób, że w związku z wykonywaną pracą w Fabryce (...) S.A. w T. skopiował na nośniki informacji komputerowej w postaci płyt CD oraz na papierze łącznie 668 rysunków dokumentacji technicznej, z których następnie 3 przerobił, w ten sposób, że usunął dane właściciela praw autorskich - Fabrykę (...) S.A. w T. wstawiając dane nowego właściciela, które to ustalenia sugeruje treść wydanego wyroku albowiem determinowały one odpowiedzialność oskarżonego za czyn z art. 270 § 1 k.k. i art. 115 § 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosków przeciwnych, co miało zasadniczy wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia;

- nieprawidłowym uznaniu, że K. P. nie uzyskał oraz nie zainstalował bez zgody osoby uprawnionej, programy komputerowe I (...), A (...), I (...), F. R., M. (...), N. (...), W. (...). O, które to ustalenia sugeruje treść wydanego wyroku albowiem determinowały one odpowiedzialność oskarżonego za czyn z art. 278 § 2 k.k., podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosków przeciwnych, co miało zasadniczy wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia;

- nieprawidłowym uznaniu, że K. P. będąc zatrudnionym na stanowisku konstruktora obudów w Fabryce (...) S.A. w T., nie działał wbrew przyjętemu na siebie zobowiązaniu i nie naruszył cudzych majątkowych praw autorskich w ten sposób, że w związku z wykonywaną pracą w Fabryce (...) S.A. skopiował na nośniki informacji komputerowej w postaci płyt CD oraz na papierze łącznie 1784 rysunków dokumentacji z których 82 przerobił, w ten sposób, że usunął dane właściciela - Fabrykę (...) S.A. w T. i wstawił dane nowego właściciela, które to ustalenia sugeruje treść wydanego albowiem determinowały one odpowiedzialność oskarżonego za czyn z art. 270 § 1 k.k., art. 266 § 1 k.k. i art. 115 § 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosków przeciwnych, co miało zasadniczy wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia;

- nieprawidłowym uznaniu, że H. T. nie przyjął programów komputerowych M.(...) (dwukrotnie), A. (...), I. (...)(dwukrotnie), I. (...) M. (...) (trzy programy), M. (...), A. (...), o których wiedział, że pochodzą z czynów zabronionych, które to ustalenia sugeruje treść wydanego wyroku albowiem determinowały one odpowiedzialność oskarżonego za czyn z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k., podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosków przeciwnych, co miało zasadniczy wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia;

- nieprawidłowym uznaniu, że K. K. nie przyjął programów komputerowych N. (...), M. (...), M.(...), o których wiedział, że pochodzą z czynów zabronionych, które to ustalenia sugeruje treść wydanego wyroku albowiem determinowały one odpowiedzialność oskarżonego za czyn z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k., podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosków przeciwnych, co miało zasadniczy wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia;

- nieprawidłowym uznaniu, że K. K. będąc zatrudnionym na stanowisku konstruktora obudów w Fabryce (...) S.A. w T., nie działał wbrew przyjętemu na siebie zobowiązaniu i nie naruszył cudzych majątkowych praw autorskich w ten sposób, że w związku z wykonywaną pracą w Fabryce (...) S.A. skopiował na nośniki informacji komputerowej w postaci płyt CD 38 rysunków dokumentacji technicznej, a następnie przerobił w ten sposób, że usunął dane właściciela praw autorskich - Fabrykę (...) S.A. w T. i przekazał poprzez ich przesłanie osobie nieuprawnionej, które to ustalenia

sugeruje treść wydanego albowiem determinowały one odpowiedzialność oskarżonego za czyn z art. 270 § 1 k.k., art. 266 § 1 k.k. i art. 115 § 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosków przeciwnych, co miało zasadniczy wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia;

- nieprawidłowym uznaniu, że M. M. nie przyjął programu komputerowego W(...), o którym wiedział, że pochodzi z czynu zabronionego, które to ustalenia sugeruje treść wydanego wyroku albowiem determinowały one odpowiedzialność oskarżonego za czyn z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k., podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosków przeciwnych, co miało zasadniczy wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia;

- nieprawidłowym uznaniu, że M. M. będąc zatrudnionym na stanowisku konstruktora obudów w Fabryce (...) S.A. w T., nie działał wbrew przyjętemu na siebie zobowiązaniu i nie naruszył cudzych majątkowych praw autorskich w ten sposób, że w związku z wykonywaną pracą w Fabryce (...) S.A. skopiował na nośniki informacji komputerowej w postaci płyt CD oraz na papierze łącznie 378 rysunków dokumentacji technicznej, z których 19 przerobił w ten sposób, że usunął dane właściciela praw autorskich - Fabrykę (...) S.A. w T., a następnie przesłał osobie nieuprawnionej 15 przerobionych rysunków dokumentacji technicznej, które to ustalenia sugeruje treść wydanego wyroku albowiem determinowały one odpowiedzialność oskarżonego za czyn z art. 270 § 1 k.k. i art. 266 § 1 k.k. i art. 115 § 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosków przeciwnych, co miało zasadniczy wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia;

- nieprawidłowym uznaniu, że M. K. nie uzyskał oraz nie zainstalował bez zgody osoby uprawnionej programy komputerowe M. (...), A(...), które to ustalenia sugeruje treść wydanego wyroku albowiem determinowały one odpowiedzialność oskarżonego za czyn z art. 278 § 2 k.k., podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosków przeciwnych, co miało zasadniczy wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia;

- nieprawidłowym uznaniu, że M. K. nie przyjął programów komputerowych W. (...), W. (...) M. (...), E. (...), Z.(...) (...), o których wiedział, że pochodzą z czynów zabronionych, które to ustalenia sugeruje treść wydanego wyroku albowiem determinowały one odpowiedzialność oskarżonego za czyn z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k., podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosków przeciwnych, co miało zasadniczy wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia;

- nieprawidłowym uznaniu, że M. K. będąc zatrudnionym na stanowisku konstruktora obudów w Fabryce (...) S.A. w T., nie działał wbrew przyjętemu na siebie zobowiązaniu i nie naruszył cudzych majątkowych praw autorskich w ten sposób, że w związku z wykonywaną pracą w Fabryce (...) S.A. skopiował na nośniki informacji komputerowej w postaci płyt CD oraz na papierze łącznie 1370 rysunków dokumentacji technicznej, z których 3 przerobił, w ten sposób, że usunął dane właściciela praw autorskich - Fabrykę (...) S.A. w T. wstawiając dane nowego właściciela, które to ustalenia sugeruje treść wydanego wyroku albowiem determinowały one odpowiedzialność oskarżonego za czyn z art. 270 § 1 k.k. i art. 115

§ 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosków przeciwnych, co miało zasadniczy wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia;

- nieprawidłowym uznaniu, że A. F. uzyskał oraz nie zainstalował bez zgody osoby uprawnionej, programu I (...) oraz nie uzyskał oraz nie zgrał bez zgody osoby programy komputerowe A. (...), I. (...)(dwukrotnie), I.(...), M. (...), które to ustalenia sugeruje treść wydanego wyroku albowiem determinowały one odpowiedzialność oskarżonego za czyn z art. 278 § 2 k.k., podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosków przeciwnych, co miało wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia;

- nieprawidłowym uznaniu, że A. F. nie przyjął programów komputerowych O. (...), T. (...), N. (...)(dwukrotnie), S. (...), o których wiedział, że pochodzą z czynu zabronionego, które to ustalenia sugeruje treść wydanego wyroku albowiem determinowały one odpowiedzialność oskarżonego za czyn z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k., podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosków przeciwnych, co miało zasadniczy wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia;

- nieprawidłowym uznaniu, że A. F. będąc zatrudnionym na stanowisku konstruktora obudów w Fabryce (...) S.A. w T., nie działał wbrew przyjętemu na siebie zobowiązaniu i nie naruszył cudzych majątkowych praw autorskich w ten sposób, że w związku z wykonywaną pracą w Fabryce (...)S.A. skopiował na nośniki informacji komputerowej w postaci płyt CD oraz na papierze łącznie 229 rysunków dokumentacji technicznej, z których 1 przerobił, w ten sposób, że usunął dane właściciela praw autorskich - Fabrykę (...) S.A. w T. wstawiając dane nowego właściciela, które to ustalenia sugeruje treść wydanego wyroku albowiem determinowały one odpowiedzialność oskarżonego za czyn z art. 270 § 1 k.k. i art. 115 § 3 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosków przeciwnych, co miało zasadniczy wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia;

- nieprawidłowym uznaniu, że S. N. nie uzyskał oraz nie zgrał bez zgody osoby uprawnionej, programy komputerowe A. (...) I.(...), które to ustalenia sugeruje treść wydanego wyroku albowiem determinowały one odpowiedzialność oskarżonego za czyn z art. 278 § 2 k.k., podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosków przeciwnych, co miało zasadniczy wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia;

- nieprawidłowym uznaniu, że S. N. nie przyjął programów komputerowych N. (...), W. (...), A. (...), K. (...), A., o których wiedział, że pochodzą z czynów zabronionych, które to ustalenia sugeruje treść wydanego wyroku albowiem determinowały one odpowiedzialność oskarżonego za czyn z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k., podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosków przeciwnych, co miało zasadniczy wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia;

- nieprawidłowym uznaniu, że K. J. nie uzyskał oraz nie zainstalował bez zgody osoby uprawnionej, programu komputerowego A.(...), które to ustalenia sugeruje treść wydanego wyroku albowiem determinowały one odpowiedzialność oskarżonego za czyn z art. 278 § 2 k.k., podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosków przeciwnych, co miało zasadniczy wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia;

- nieprawidłowym uznaniu, że K. J. nie przyjął programu komputerowego A.(...), o którym wiedział, że pochodzi z czynu zabronionego, które to ustalenia sugeruje treść wydanego wyroku albowiem determinowały one odpowiedzialność oskarżonego za czyn z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k., podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, oceniony zgodnie z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego powinien prowadzić do wniosków przeciwnych, co miało zasadniczy wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia.

Prokurator wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Odpowiedź na apelację oskarżyciela publicznego wniosła obrońca oskarżonych S. K. (2), K. P., H. T., K. K., M. M., M. K., A. F., S. N., K. J. wnosząc o nieuwzględnienie tej apelacji i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku w części uniewinniającej oskarżonych oraz o uchylenie wyroku w części skazującej oskarżonych za przestępstwa określone w art. 278 § 2 k.k. i umorzenie postępowania w tym zakresie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wywiezione apelacja okazały się zasadne w zakresie w jakim wnosiły o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Podkreślenia wymaga, iż obie apelacje kwestionują ustalenia faktyczne, wskazując iż niemożliwa jest weryfikacja oceny dowodów poczynionych przez Sąd I instancji. Nadto w pisemnej apelacji oskarżyciela publicznego wskazano również złożenie „opinii” prywatnych biegłych, a prokurator podnosi, iż w zakresie dotyczącym uniewinnienia oskarżonych nie wiadomo czy dowody te brane były pod uwagę przez Sąd i jak zostały one ocenione.

Podobnie w apelacji obrońcy wskazano na kwestie związane z pozyskaniem materiału dowodowego w postaci analizy dysków komputerowych i opiniami w tym zakresie, a obrońca podnosi również, iż nieznanne jest stanowisko Sądu I instancji w tym zakresie.

W niniejszej sprawie nie zostały sporządzone pisemne motywy wyroku.

Zaniechanie sporządzenia pisemnego uzasadnienia wyroku naruszyło prawo do obrony oskarżonych zagwarantowane w art. 42 ust. 2 Konstytucji RP oraz prawo do obrony określone w art. 6 k.p.k. W sensie materialnym prawo to obejmuje kilka uprawnień oskarżonego, a w tym m.in. prawo do zapoznania się z pisemnym uzasadnieniem wyroku. Brak pisemnego uzasadnienia wyroku unicestwił z jednej strony realizację tego prawa oskarżonym, jak i równocześnie uniemożliwił dokonanie przez sąd odwoławczy merytorycznej kontroli zaskarżonego wyroku w zakresie wskazanym w apelacji oskarżyciela publicznego, w szczególności w odniesieniu do dowodów czy przyczyn które miałyby powodować uniewinnienie oskarżonych od części zarzucanych im czynów. W konsekwencji doprowadziło do wydania przez sąd odwoławczy orzeczenia o charakterze kasatoryjnym i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W tej sytuacji sąd odwoławczy jest zwolniony od obowiązku ustosunkowywania się do pozostałych zarzutów apelacji jako przedwczesnych (art. 436 k.p.k.). Będzie do tego zobowiązany dopiero po ponownym rozpoznaniu sprawy, wydaniu wyroku, ewentualnym sporządzeniu jego uzasadnienia i sporządzeniu apelacji.